

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 1

1. JANUAR 1929

78. AARGANG

DET KOMMENDE AAR.

(Præs. John A. Widtsoe. Skrevet for »Stjernen«.)

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har Aarsag til at prise Gud for den store Fremgang, der er gjort i Aaret 1928. Det nye Aar giver Lofte om forøget Sukces for det hellige Værk, vi er delagtige i.

Gennem det nu afsluttede Aar er der i de europæiske Lande i Almindelighed udviklet mere Venlighed mod de Sidste Dages Hellige. Vore virkelige Hensigter — at hjælpe Menneskeheden her og herefter — syntes at blive bedre forstaaet og mere almindelig paaskønnet.

Den religiøse Uro, der er foraarsaget ved, at de forskellige Kirker ikke er i Stand til at magte Nutidens Problemer, har gjort det lettere for os at frembære vort frelsende Budskab. Mange Venner er fundne, og Tusinder er gaaet i Daabens Vande. Masser venter paa Evangeliet.

De Sidste Dages Helliges Opgave er at leve Evangeliet saa godt, at de kan finde Lykke ved deres Medlemskab og staa for Verden som eksemplariske Mænd og Kvinder — de bedste

Borgere i deres respektive Lande — og som Beviser paa Kristi gengivne Evangeliums Værdi. Dette kan bedst udfores ved at deltage i Kirkens forskellige Aktiviteter. Præstedømmet, Sakramentsmoder og de forskellige Organisationer giver os stor Anledning til fysisk, mental og aandelig Udvikling, og skulde tilfulde bruges. Ved en saadan Deltagelse opnaas den sikreste Beskyttelse mod Ugudelighed og Frafald.

Kærlighedsaanden er livsgivende for Herrens Værk. Kærlighed til os gjorde, at Herren indstiftede Frelsens Planen med alle de dermed følgende Velsignelser. Som vor Fader i Himlen elsker os, saaledes maa vi elske hverandre; thi Kærlighed alene kvalificerer os for Arbejdet i det store sidste Dages Værk. »Du skal elske din Næste som dig selv.«

En saadan kærlig Paaskønnelse af vore Medmennesker vil komme til enhver, der søger at udvikle den. Profeten Alma siger, at Herren »giver alle Mennesker efter deres Ønsker«. Vi finder det, vi søger. Hvis vi søger efter vor Broders Dyder, finder vi dem; thi han har dem, og Glansen fra hans Styrke vil blinde os for hans Svagheder. Da kan vi leve tilsammen i Enighed, som det er forlangt af Kirken. »Hvis I ikke ere én, ere I ikke mine«.

Denne Obligation hviler i Særdeleshed paa Præstedømmet. De er Vægterne paa Taarnet. Som Præstedømmet gør, er Folket tilbøjelig at gøre. Dem, der holder Præstedømmet, maa elske og respektere hverandre og ikke se efter Fejl, men række en hjælpende Haand, naar det er nødvendigt. De skulde altid erindre, at »ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedømmet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskrømtet Kærlighed«.

Verdens Øjne betragter os. Enhver Broder og Søster maa yde Hjælp — ved at prædike, lære og Eksempel. Vi maa staa forenede tilsammen; vi maa drage den herlige Lykke fra Evangeliet ved Brugen af Organisationerne og de Lejligheder, Herren har givet os i Kirken. Vi maa »arbejde med Iver for en god Sag, gøre mange Ting af deres egen frie Villie, og be-

virke megen Retfærdighed«. Da vil vi hverken have Tid eller Følelse for Misforstaaelser; den Helligaand vil lede os paa Kærlighedens og Velbehagelighedens Stier; vort Liv vil blive ophøjet, og vi vil finde Glæde i vort Arbejde. Herren vil vel-signere os og give os, hvad vi behøver. Vi skal da fremskynde den store Dags Komme, mod hvilken Aarhundreder har bevæget sig.

ER BIBELEN TILSTRÆKKELIG?

(Dr. James E. Talmage af de Tolvs Raad i »Liahona«.)

»Vi tror, at Bibelens Indhold er Guds Ord, for saa vidt som det er rigtigt oversat. Vi tror ogsaa, at Mormons Bogs Indhold er Guds Ord.«

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige anerkender Bibelen for, hvad den gives ud for at være — ikke mere, ikke mindre. Taget som et Hele er Bibelen en Samling af hellige og historiske Optegnelser, der — skønt ufuldstændigt — beskriver Guds Handlemaade med Folket paa den østlige Halvkugle fra Skabelsen ned til Slutningen af det første Aarhundrede efter Kristus. Det gamle Testamente indeholder en kort Beskrivelse af Tiden for Moses og er i det store Hele en Historie om det semitiske Folk eller Hebræer, da de levede under Mose Lov. Det nye Testamente er i Særdeleshed Skriften med Evangeliets Modsætning til Mose Lov og fortæller os om Frelserens jordiske Mission og om Kirkens Vækst under den apostolske Administration. Som Udgaven nu findes, er den et Menneskeværk, og vore moderne Oversættelser fra det originale hebræiske Gamle Testamente og græske Nye Testamente er bleven udført af øvede Sprogkyndige og lærde Teologer.

Men Visdommen af endog de Viseste blandt Menneskene kan være fejlbar, og de Kloges Forstaaelse kan være partisk og betænkelig ufuldkommen. De mange Revisioner og paafølgende Opfattelser af Bibelen, der er udgivet efterhaanden,

som Vildfarelserne i ældre Udgaver blev aabenlyse, bevidner Upaalideligheden af Skoleuddannelse ved Oversættelsen af hellige Optegnelser. Tillige er det et umiskendeligt Faktum, at Bøgenes Samling, der udgør vor nuværende Udgave, er ufuldstændig; thi i selve Bibelen er der mere end én Snes Boger, Epistler og andre Skrifter, der ikke findes, nævnet og i Almindelighed paa en saadan Maade, at det viser, at disse tabte Skrifter var anset for at være autentiske og ægte. Saa er der endda en Mængde bibelske Skriftsteder, der er farvet med, hvad de Lærde kalder »Glans« — det er, at Ordlydens Hensigt er at fremhæve Oversætterens private Udtydning.

De Sidste Dages Hellige erklærer aabenlyst deres Forbehold mod urigtig Oversættelse. Vi er i Harmoni med alle dygtige og oprigtige Undersøgere af Skriften ved at anerkende Bibelen som Guds Ord, kun for saa vidt den er rigtigt oversat.

Men, paastaar vi, der er nu andre Optegnelser af samme Værdi som den Hellige Bibel, og at de er paa ingen Maade i Strid med den eller en Stedfortræder for den. I næsten seks Hundrede Aar før og omkring fire Hundrede Aar efter Kristi Fødsel var den amerikanske Verdensdel befolket med en afskaaren Del af Israeliterne, der her udviklede sig til mægtige Nationer. Deres Tilværelse kendtes ikke af Østens Befolkning. Er det urimeligt at tro, at til denne vestlige Flok sendte Gud sine Hyrder, og at Profeter administrerede iblandt dem formedelst guddommelig Beskikkelse?

At Mormons Bog vilde blive forkastet af mange af den usandsynlige og uholdbare Grund, at de allerede havde en Bibel, og at der ingen andre Optegnelser kunde være, forudsagde Herren gennem Profeten Nephis Mund: »Og fordi mine Ord skulle hvisle frem, skulle mange af Hedningerne sige: En Bibel! en Bibel! vi have en Bibel, og der kan ikke være nogen anden Bibel. . . . Vide I ikke, at der findes mere end eet Folk? Vide I ikke, at jeg Herren eders Gud har skabt alle Mennesker, og at jeg ihukommer dem, som ere paa Øerne i Havet, og at jeg regerer i Himlene oventil og paa Jorden

nedentil, og lader mit Ord udgaa til Menneskenes Børn, ja, til alle Jordens Slægter? . . . Derfor taler jeg de samme Ord til eet Folk som til et andet. Og naar de to Folk komme til-sammen, da skulle de to Folks Vidnesbyrd ogsaa komme til-sammen. Og dette gør jeg for at vise for Mange, at jeg er den samme i Gaar, i Dag og til evig Tid, og at jeg taler mine Ord efter mit eget Behag. Og fordi jeg har talet eet Ord, behøve I ikke at tænke, at jeg ikke kan tale et andet; thi mit Værk er ikke endnu fuldbragt, ej heller bliver det forend Menne-skets Ende, ej heller fra den Tid og til evig Tid.« (Morm. Bog 2. Nephi 29. Kap.)

Det er bemærkelsesværdigt, at vi intet Forbehold tager an-gaaende Mormons Bog paa Grund af urigtig Oversættelse. At gøre det vilde være at ignorere bekræftede Kendsgerninger med Hensyn til Mormons Bogs Fremkomst. Joseph Smith, Profeten, Seeren og Aabenbareren, gennem hvilken disse æld-gamle Optegnelser er bleven oversat til vort moderne Sprog, siger udtrykkeligt, at Oversættelsen var virkeliggjort for-medelst Guds Gave og Kraft, og er paa ingen Maade en sprog-lig Lærdoms Produkt.

Bibelen i dens originale Skikkelse saavel som den moderne Udgave, for saa vidt rigtigt oversat, indeholder Guds Ord. Foruden den vilde Verden blive styrtet ud i et aandeligt Mørke. Ikke desto mindre er der allerede publiceret andre Optegnelser, og *andre vil komme* endnu.

DEN DANSKE MISSION.

GLÆDELIG NYTAAR.

Naar dette Nummer af »Stjernen« kommer Læserne i Hænde, er vi atter paabegyndt et nyt Aar, og af Aaret 1928 er kun Minderne tilbage. Hvad vi har udført eller forsømt at udføre i 1928, kan ikke ændres. Den Tid, der svandt, kommer ikke tilbage mere, medens Resultatet af vort Arbejde i det

svundne Aar kan beskues, hvis vi hver i sær vil se tilbage paa vort Liv og Virksomhed gennem det svundne Aar. Er vi gaaet fremad eller tilbage? Hvis det første er Tilfældet, da har vi Grund til at glæde os og imødesee det nye Aar med friske Forhaabninger og med større Evne og Kraft til at løse de Problemer og bestaa de Prøvelser, Aaret 1929 eventuel vil bringe. Er vi gaaet tilbage, da maa vi gaa i Rette med os selv og se, hvori vi har fejlet, og naar vi finder det, da resolve med Herrens Hjælp at overkomme disse, saaledes at vi ved Udgangen af Aaret kan notere Fremgang. Vi kan alle forbedre os, alle tage endnu et Skridt fremad mod Maalet. Evangeliets Love vil fuldkommengøre os, om vi efterlever dem; det er en Plan til evig Fremadskridenhed. Trin for Trin maa vi opad — Aar efter Aar maa vi fremad gennem Kamp til Sejr.

Vi har i den Danske Mission kun Grund til at glæde os over det forløbne Aar. Der har vel næppe været et Aar siden Verdenskrigens Ophør, hvor Herren har velsignet os mere end i det forbigangne Aar, og ingen Sinde i Missionens Historie har der været udført saa meget Arbejde til Herrens Sags Forfremmelse. Særlig skylder vi Tak til Missionæerne, der i Aarets Løb har udvist større Flid og Nidkærhed end nogen sinde; men ogsaa Kirkens Medlemmer ude omkring i de forskellige Grene har udvist større Trofasthed i Udførelsen af deres Pligter, saaledes at Missionens Tilstand er bedre end for et Aar siden.

Derfor ønsker vi igennem disse Linier at rette en Tak til Missionæerne, Kirkens Medlemmer samt Venner, der i Aarets Løb har været os behjælpelig med at opnaa dette Resultat, og vi ønsker alle disse samt enhver af »Stjernen«s Læsere et godt og velsignet Nytaar.

Korsgade 11, København, den 1. Januar 1929.

Joseph L. Petersen.

Ida A. Petersen.

Philip Jensen.

ANKOMST.

Ældste James Chr. Jensen, Provo, Utah, ankom til København den 19. December med Juleskibet »Frederik VIII«. Vi byder Br. Jensen velkommen til den Danske Mission.

BESKIKKELSE.

Ældste James Chr. Jensen er beskikket til at virke i Aarhus Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

RANDERS GREN.

Tirsdag den 4. December havde Randers Grens Kvindelig Hjælpeforening arrangeret en Bazar og Kurvefest. Et udmærket Program blev udført, hvorefter mange smukke Haandarbejder og Kurve blev bortsolgt ved Auktion. Der var ligesaa mange Fremmede tilstede som Medlemmer af Kirken, og alle syntes at være tilfredse med Festen, der indbragte til Hjælpeforeningens Kasse er ret klækkelig Sum.

Som et Hele er Randers Gren i en udmærket Tilstand. Der er mange gode Medlemmer, der ved enhver Lejlighed søger at fremme Herrens Sag, og som glæder sig ved det Vidnesbyrd, de har om Evangeliets Gengivelse til Jorden. Vi har afholdt nogle udmærkede Husmøder ude paa Landet saavel som her i Byen. Forleden Aften holdt vi et Husmøde paa Landet, hvor der var 16 tilstede. Det Budskab, vi ved denne Lejlighed havde at bære, syntes at gøre Indtryk paa alle. Vi fik ved dette Møde to nye Abonnenter til »Stjernen«, og vi fik to nogle Dage for. Vi føler, at Sæden, der bliver saaet ved saadanne Lejligheder, vil vokse og en Dag bære Frugt. Vi har nogle gode Venner, der oprigtigt undersøger Evangeliet, og som vi haaber i en nær Fremtid vil blive indlemmet i Kirken ved Daab. Vore Møder er godt besøgte baade af Medlemmer og Venner, og det ser ud, som Randers har en god Fremtid for sig. Det var den samme Gren, som det for ca. 2 Aar siden var besluttet at lukke, da det syntes, som om Arbejdet der var

frugtesløst; men det blev bestemt at prøve endnu en Stund, og siden har der fra denne Gren været tillagt Kirken ved Daab over 30 Medlemmer. Vi kan bevidne, at Herren i sin Godhed har besvaret vore Bonner, og vi har set de syge formedelst Præstedømmets Magt genvinde deres Helbred, og vi foler Herrens Aand i rig Fylde blandt os, og vi véd, at han velsigner vor Arbejde. Maa han fortsætte med at gøre dette er vor oprigtige Ønske og Bon.

Gunner M. Nielsen.

DE GAMLE I KØBENHAVNS GREN.

Ungdomsforeningerne i Københavns Gren havde Torsdag den 13. December inviteret alle de ældre Medlemmer af Grenen til en selskabelig Sammenkomst med Fællesspisning paa den lille Sal i Korsgade 11. Omkring det nydelige og vel-dækkede Bord sad ca. 50 Personer. Br. Jens P. Hansen bød dem alle hjertelig velkommen paa Ungdomsforeningernes Vegne. Da Maaltidet var tilende, blev flere af de tilstedeværende opfordret til at udføre et eller andet Nummer, hvilket blev beredvilligt efterkommet, og flere Sange fra de »gode, gamle Dage« blev afsunget med stor Begejstring og Gemyt. Br. Hans N. Ogaards Optræden vakte stor Jubel og Bifald. Efter dette Program blev Salen ryddet, og Resten af Tiden optoges med Selskabslege, hvori alle tog Del med Liv og Interesse og med en Spændstighed Ungdommen værdig. Da der sluttedes, og man gik hver til sit, var det med den Forsikring, at det havde været en af de bedste Aftener, de længe havde tilbragt i Korsgade 11. Der var fem tilstede over 80 Aar, nemlig Br. Niels J. Hansen 84; Ane Jorgensen 82; Peter Chr. Petersen 82; Karen Sofie Larsen 81; Hansine Frank 80. Gennemsnitsalderen af de Tilstedeværende var 67 Aar. Præsident Jens P. Hansen over de unge Mænds og Præsidentinde Valborg Johansen over de unge Kvinders Forening og samtlige Funktionærer fortjener Tak og Paaskønnelse for det ud-mærkede Arrangement.

Ph. J.

DEN NORSKE MISSION.

BESKIKKELSER.

Ældste Clarence H. Johansen er beskikket til Missionssekretær og Præsident for Ungdomsforeningerne Missionen.

George N. Anderson er beskikket som assisterende Missionssekretær og Præsident for Søndagsskolerne i Missionen.

NYT FORSTANDERSKAB.

Den 5. December 1928 blev Torvald Karsen beskikket som Forstander af Oslo Gren med Einar A. Strand som første Raadgiver og Oscar R. Lindbo som anden Raadgiver og Anton Jensen som Skriver.

DØDSFALD I BERGEN GREN.

Søster Alette Bjørndal døde den 18. November efter en længere Sygdom. Hun var Organist for Bergens Sangkor i tretten Aar. Begravelsen fandt Sted i Lokalet den 23. November. Der var mange tilstede, og en god Aand ved med alle. Mange Kranse var lagt paa Kisten. Præsident James Ericksen indviede Graven.

Søster Martine Sætre, født den 8. November 1872, afgik ved Døden den 20. November 1928. Begravelsen fandt Sted den 26. November paa Møhlendals Kapel. Der var 50 tilstede. Graven blev indviet af Præsident James Ericksen.

Lorenzo W. Anderson,
Missionspræsident.

VORE BØRN FAAR FOR MEGEN KAFFE.

Under denne Overskrift skriver »Dagens Nyheder« for 9. Novbr. 1928 følgende:

I sin Egenskab af Læge ved Kobenhavns Børnetilsyn har Dr. Povl Hertz foretaget nogle interessante statistiske Undersøgelser vedrørende Smaabørns-Kosten i Kobenhavn, idet han

har skaffet sig Underretning om, hvad Børn i 1—4-Aars Alderen fra det jævne Befolkningslag i Kobenhavn lever af.

Paa Grundlag af de saaledes indhostede Erfaringer fremhæver Dr. Hertz i en Artikel i »Ugeskrift for Læger« det vigtige i, at Morgenmaaltidet bliver solidt og rigeligt, hvad det ikke altid er, dernæst at Frugt bliver benyttet i videste Udstrækning, hvad Folk heldigvis af sig selv er kommet ind paa, samtidig med at Kaffebruket indskrænkes til det mindst mulige, og endelig, at Maaltidernes Antal ikke overstiger 4 i Døgnet.

Kaffen er det galt med nu — saa meget viser Undersøgelsen i hvert Fald, skønt der i alle Vejledninger staar: »Ingen Kaffe eller Alkohol til Børn!« Ser man Dr. Hertz' Materiale igennem, viser det sig, at allerede ved 1-Aars Alderen faar over 10 pCt. af Børnene Kaffe, ved 2-Aars Alderen er Procenten steget til 40, og af Børn paa 3 og 4 Aar faar 60 pCt. Kaffe, undertiden kun 1 Gang om Dagen og da som Regel til Morgenmaaltidet, men ikke sjældent ogsaa til Frokost og om Eftermiddagen. Denne Kaffedrikning er meget uheldig for Smaa børn, og det, selv om Kaffen, hvad der ofte er Tilfældet, nydes ret stærkt fortyndet med Mælk, da den næsten altid antages at kunne erstatte en mere nærende Føde.

*

Dr. Povl Hertz' Udtalelser er kun en yderligere Bekræftelse af, hvad Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har lært i snart 100 Aar angaaende Kaffe. Videnskaben er først i de senere Aar begyndt at vaagne op til Sandheden af de Kendsgerninger, som Gud gennem Aabenbaring har givet Mennesket for mange Aar tilbage, og den vil igennem dens Erfaringer og Forskninger mere og mere anerkende Sandheden af alt, hvad Gud aabenbarede til Profeten Joseph Smith i denne Tidernes Fyldes Husholdning.

Ph. J.

HVAD EN VIDENSKABSMAND TROR.

(H. I. i »Liahona«.)

Det britiske Selskab for Videnskabens Fremgang fremkom i deres Moder fornylig med nogle bemærkelsesværdige Bemærkninger af ledende Videnskabsmænd. Iblandt disse er særlig nogle Udtalelser af Sir Oliver Lodge betydningsfulde, da han er anerkendt for at være en af vor Tids største Tænkere. I en Tale, han holdt i Glasgow, Skotland, ved et af Selskabets Møder, skulde han have sagt:

»Det gør megen Forskel paa vort Syn af Universet, hvis vi véd, at naar vi en Gang er bleven Individier, udvikler vi en Karakter og en Personlighed, der vil overleve Verdens Død og Tabet af alle materielle Ting, og vil fortsætte gennem Evigheden. Det er en meget alvorlig Tanke; men jeg tror, det er sandt, at vi kunde ikkeophøre at eksistere, endskont vi ønskede det.«

Det gør sandelig en stor Forskel, om vi anser vort jordiske Liv for den totale Sum af vor Tilværelse eller for en Prøvestand, i hvilken Valget, vi gør, og Karakteren, vi opbygger for os selv, vil bevirke en god eller daarlig Tilstand i Universet igennem Evigheden. I disse sidste Dage, hvor Videnskabens Lære af mange anses for at være skadelig for Troen paa Gud og Udødelighed, er det opmuntrende at høre, at én saa beromt som Oliver Lodge erklærer sin Tro paa en virkelig Evighed.

Sir Oliver siger videre, at han véd fra Erfaring, »at vi vedbliver, efter at vi har forladt Legemet«; at han har »været berørt af Tankerne fra forskellige Folk, der har forladt deres Legeme«. Han tror dog, at Tankerne for at være i Stand til at komme i en saadan Forbindelse »maa laane en materiel Skikkelse«. Han tilføjer, »fordi Aander er uden det jordiske Legeme, betyder det ikke, at de slet intet Legeme har. De har virkelige Legemer, der dog ikke bestaar af Stof, men, tænker jeg, af Æter.«

Den kendte Videnskabsmand udtrykker ogsaa sin Tro paa Menneskets Forudtilværelse i følgende Ord: »Paa en eller anden Maade maa vi have eksisteret, før vi blev Mænd og Kvinder — men ikke som Personligheder — og vi eksisterede paa en eller anden dunkel Maade, som vi ikke forstod.« Disse korte Uddrag frembringer nogle modne Tanker angaaende Livet og den menneskelige Tilværelse fra en af Verdens største Tænkere. Men hvor manglende forekommer de ikke sammenlignet med den Kundskab angaaende disse vigtige Ting, der er tilbudt frit til Verden ved Kristi sande Evangelium, der var lært i fordums Tid og paany aabenbaret i disse de sidste Dage gennem Guds inspirerede Apostle og Profeter.

Sidste Dages Hellige har lært fra de Aabenbaringer, Gud har givet i denne saavel som i fordums Tid, at alle Menneskers Aander havde en Tilværelse, før de kom paa Jorden og blev ikklædt et menneskeligt Legeme, og at hver Aand er af Gud givet sin egen Individualitet, der skal vedvare for evigt. Ydermere véd de, at i deres Forudtilværelse eksisterede man ikke kun »paa en eller anden dunkel Maade«, men at de var intelligente Væsener og brugte deres frie Villie, og at deres nuværende Tilstand som Individ er i en stor Udstrækning Resultatet af den Karakter, de udviklede i deres forhenværende Liv.

Fra den samme guddommelige Kilde har vi faaet Forsikringen, at den Individualitet, vi nu besidder, kan ikke tilintetgøres, men vil vedblive efter Doden — ikke som en skyggefuld og svækket Skikkelse, men vil besidde alle dets Egenskaber og Kræfter, der med Tiden vil blive udviklet til Fuldkommenhed. Gennem guddommelig Aabenbaring har vi ogsaa lært, at i Guds uendelige Univers er der Riger og Grader af Herligheder, der vil passe for hver individuel Sjæls Krav og Evne. Mange ærlige og oprigtige Mennesker paa Jorden føler i deres Hjerter, at Ordenen i et fuldkomment Univers maa være indrettet saaledes. Sidste Dages Hellige behøver

ikke at bygge deres Tro, som saa mange gør, paa Menneskers Opfattelser og Forskrifter, men bygger paa Guds aabenbarede Ord. De har ogsaa modtaget ved Lydighed til Evangeliets Love og Ordinanser — Maaden, som Gud har ordineret, ved hvilken Mennesket modtager en frelsende Kundskab om Sandheden — en bestemt Forsikring om, at disse Lærdomme er virkelig sande.

Heldigvis for Verden er det ikke nødvendigt at være en Lærd for at opnaa en sand Kundskab om Gud eller for at finde den sande Vej til Liv og Frelse. I det evige Evangelium, der er gengivet til Jordan i disse de sidste Dage, vil enhver, der ønsker at faa en sand Kundskab om, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her paa Jordan, og det herlige og evige Maal, der kan blive vort, finde alt dette aabenbaret saa tydeligt, at det tilfulde vil møde ethvert menneskeligt Krav.

VISDOMSORDET.

(Apostel *Stephen L. Richards*, »Juvenile Instructor«.)

Det syntes til mig, at Visdomsordet er kommet til os paa den mest udmærkede, den mest behagelige Maade, det er muligt at give et Budskab paa. Det kom som en Hilsen til de Hellige — ikke som en Befaling, staar der, og i den Forstand syntes det til mig at kan sammenlignes med det største Budskab, der kom fra Verdens Forløser, da han som Menneske talte til Folket. Det ringer af den samme Aand som Bjergprædikenen, i hvilken Kristus sagde — ikke som med Tvang eller som Torden-Befalinger, men i den kærlige Aand, der karakteriserede hans Administration: »Salige ere de rene af Hjertet, thi de skulle se Gud. Salige ere de barmhjertige, thi dem skal vises Barmhjertighed.« Saaledes gav han os dette fundamentale Budskab om Liv og Helbred og Styrke og Renhed »som et Princip med Forjættelser«.

Er det mindre bindende for os; er det mindre tvingende, fordi Herren har sagt, det er ham velbehageligt, at vi skulde gøre de Ting her opregnet, og undgaa de Ting her paalagt os?

Den mest alvorlige og sorgelige Følge af Overtrædelsen af Vidsdomsordet er, efter mit Synspunkt, aandelig mere end fysisk; thi omend Legemet bliver svækket, lider Aanden dog mest. Naar Drengen begynder at ryge, hører han gerne op med at bede, og naar han hører op med at bede, taber han ikke alene Kontakten med hans himmelske Fader og dennes opløftende Indflydelse, men kommer i et køligt Forhold til sin Familie og de bedste Mennesker, og er kastet ud i Omgivelser, der ofte fører til Fordærvelse.

RYGNING MERE SKADELIG FOR KVINDER END FOR MÆND.

De Forenede Staters Sundhedsminister, Hugh S. Cummings, udsender følgende Erklæring, der er baseret paa Regeringsrapporter.

Cigaret-Vanen, som mange Kvinder er hengivne til, forårsager Nervøsitet og Sovnløshed. Hvis amerikanske Kvinder i Almindelighed faar denne Vane, som Rapporten nu viser, de gør, vil hele den amerikanske Nation lide. Det fysiske Velfærd af hele Nationen vil blive fornedret. Dette er en af de mest onde Indflydelser i Datidens Liv i Amerika. Antallet af amerikanske Kvinder, der ryger Cigaretter, er forbavsende. Vanen skader Kvinden mere, end den gør Manden. Kvindens Nervesystem er stærkere organiseret end Mandens. Derfor er Reaktionen ogsaa mere voldsom og ruinerer hendes Ansigtssfarve, saaledes at den gradvis bliver gul og askegraa.

TRO OG GERNINGER.

»Tro foruden Gerninger er død«. Vi udarbejder vor Frelse. Der er ingen Tvivl om dette. Men vi udarbejder den gennem Jesus Kristus og ikke uafhængigt af ham. Vi frelser ikke os selv. Vi bruger kun de Midler, som er givet os gennem vor Herre og Frelser, den Gud, der døde, saa vi kunde have Liv.

Orson F. Whitney.

Lykke vil krone vort Arbejde, hvis vi vil tage den haarde Plads og give den magelige Stol til vore svagere Brødre.

Dorothy C. Retsloff.

DEN HERLIGE DAG.

(The Day-dawn is Breaking.)

Se Morgenen gryer,
 Og Natten nu flyer,
 Og Skyerne mørke de svinde i Hast.
 Se Jorderig ryster
 Fra Kyster til Kyster
 Bebuder til Folket den herlige Dag.

Kor:

Herlige Dag, en frydefuld Fest,
 Skøn er din Gry fra Øst til Vest.
 Velkommen er den straalende Dag.
 Herlig og skøn, millennial Dag.

I Templerne mange
 Vi synge Lovsange,
 Og virker som Frelser for Frænde og Ven.
 Vi alle forene
 I Herren alene
 Med Slægt og med Ven paa den herlige Dag.

O, lad os fortsætte
 I Gerninger rette,
 Som Gud har os givet at udføre her.
 Basunen nu lyder,
 Al Israel sig fryder,
 Messias han kommer, o herlige Dag.

I Hjerternes Renhed,
 I Venskabets Enhed,
 Vi lever i Fred til Herrens Behag.
 Og Jordens Nationer
 Med Frelseren troner,
 Adlyder hans Bud paa den herlige Dag.

Oversat. Ph. J.

NADVERVERS OG KORLEKTIE

for Januar 1929.

Nadververs:

Gud sendte sin Søn, den Enbaarne, til Jord
 For os at forsone ved sin Naade stor;
 Thi han har vandret den tunge Gang
 Og fort os fra Døden til Livets Vang.

Korlektie:

Dauids 90. Psalme, Vers 12:

»Lær os saaledes at tælle vore Dage, at vi bekomme Visdom i Hjertet«.

INDHOLD:

Det kommende Aar	1	Hvad en Videnskabsmand tror 11
Er Bibelen tilstrækkelig?	3	Visdomsordet 13
Den Danske Mission	5	Rygning mere skadelig for
Den Norske Mission	9	Kvinder end for Mænd 14
Vore Børn faar for megen		Tro og Gerninger 15
Kaffe	9	Digt 15

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording.